

Βεροίας Παντελεήμων: «Όσα συνέβησαν μετά την κοίμηση του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου» (ΒΙΝΤΕΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων πραγματοποίησε διαδικτυακή [ομιλία](#) στη σειρά των εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος» και ανέπτυξε το θέμα: «Όσα συνέβησαν μετά την κοίμηση του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου».

Η ομιλία έγινε την Πέμπτη 9 Φεβρουαρίου με αφορμή την πρόσφατη απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την αγιοκατάταξη του Οσίου Γερασίμου του Μικραγιαννανίτου.

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στην αρχή και στο τέλος της διαδικτυακής ομιλίας ακούγεται το Μεγαλυνάριο του Οσίου Γερασίμου, το οποίο ψάλλουν οι Ιεροψάλτες κ. Θεμιστοκλής Στεργίου και κ. Θωμάς Μούτσιος.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, πνευματικός υιός του Οσίου Γερασίμου, στη διαδικτυακή ομιλία του ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων:

«Έβδομήντα σχεδόν χρόνια έζησε ο ὅσιος Γεράσιμος ὁ Μικραγιαννανίτης, ὡς «στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος» στίς ἀπόκρημνες πλαγιές τῆς Σκήτης τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης. Ἐζησε ἀσκούμενος καί ἀγωνιζόμενος ἐναντίον τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ σκότους, τοῦ πονηροῦ, πού τοῦ ἐπετίθετο ἰδίως τά πρῶτα χρόνια τῆς ἀσκητικῆς του ζωῆς.

Ὁ ὅσιος Γεράσιμος έζησε μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς γιά 70 χρόνια στή Σκήτη τῆς Μικρῆς Ἀγίας Ἄννης, μέχρι πού ὁ Θεός τόν κάλεσε κοντά του γιά νά ψάλλει καί στόν οὐρανό μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους, τόν βίο τῶν ὁποίων μιμήθηκε, γιά νά ψάλλει μαζί μέ τούς ἁγίους τούς ὁποίους ὕμνησε, τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

Τά ξημερώματα τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1991 ἔκλεισε τά μάτια του ὁ ὅσιος στή γῆ γιά νά τά ἀνοίξει στόν οὐρανό καί νά δεῖ ἐκεῖ πρόσωπο πρός πρόσωπο τόν Χριστόν, τόν ὁποῖο ἀγάπησε ἐκ νεότητός του καί στόν ὁποῖο ἀφιέρωσε τή ζωή του. Ἐφυγε «ἐν μέσῳ χειμῶνος», ὅπως εἶχε προείπει, γιά νά ἀπολαύσει στόν οὐρανό τή λάμψη τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης καί τή θαλπωρή τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ἐφυγε ἡρεμα καί γαλήνια μέ τή συνοδεία τοῦ ἀρχάγγελου Μιχαήλ, τόν ὁποῖο διά βίου παρακαλοῦσε λέγοντας «Μιχαήλ ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, μή ἔλθης ὡς λέων ἀγριώτατος ἐπ’ ἐμέ μηδέ τήν ψυχήν μου ἀρπάξης ὡς στρουθίον, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου σύ μοι βοηθήσον».

Ἡ ἀγιότητα ἦταν χαραγμένη στή μορφή τοῦ ὁσίου Γέροντος, ὅπως μαρτυροῦν πολλοί. Μπορεῖ νά ἦταν «μικρός τό δέμας», ὅπως χαρακτηριστικά γράφει ὁ σεβάσμιος Μητροπολίτης Ροδοστόλου Χρυσόστομος, «ἀλλά αὐτό ἦταν

άντιστρόφως ανάλογο πρὸς τὰ μεγάλα καὶ θεόσδοτα χαρίσματα», τὰ ὅποια εἶχε «τό θρέμμα αὐτό τῆς ἐρήμου, τό καύχημα τοῦ Ἀγιορειτικοῦ μοναχισμοῦ, ἡ δόξα τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τό σέμνωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου».

Ὁ ὁσιος Γεράσιμος ἦταν ἀπὸ αὐτὴ τὴ γῆ πολίτης τοῦ οὐρανοῦ καὶ θεατῆς τοῦ ἀκτίστου φωτός. Ἄν καὶ στοὺς μοναχοὺς του σύστηνε πάντοτε τίς ἀπλές καὶ πρακτικές ἀρετές, ἰδίως τὴν ὑπακοή καὶ τὴν ταπείνωση, ὁ ὁσιος εἶχε προφανῶς μεγάλη ἐμπειρία τῆς θέας τοῦ ἀκτίστου φωτός.

Ἡ ἀλλοίωση τοῦ προσώπου του ἦταν πάντοτε ἐμφανής, ὅταν συζητοῦσε γιὰ τὰ θεῖα, γιὰ τὸν Χριστό, ἀλλὰ ποτέ δέν ἀπαντοῦσε θετικά σέ ἀνάλογες ἐρωτήσεις, καὶ ὅταν σπάνια ἀπεκάλυπτε ἐμφανίσεις ἁγίων, ὅπως εἶδαμε στίς προηγούμενες ὁμιλίες, τό ἔκανε γιὰ νὰ ἐνθαρρύνει καὶ νὰ ἐνισχύσει τοὺς νεώτερους μοναχοὺς ἢ τοὺς προσκυνητὲς στίς ἀγρυπνίες. Γι' αὐτό καὶ γνωρίζουμε ἐλάχιστες ἀπὸ αὐτές, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτό καί, ὅπως ἔγραψε, ὁ Γέρων Θεόκλητος ὁ Διονυσιάτης, εἴμεθα βέβαιοι γιὰ τὴν ἀγιότητά του. Ὅτι ὅμως δέν ἀποκάλυπτε ὁ ἴδιος ἀπὸ τίς οὐράνιες καὶ θεῖες ἐμπειρίες του, τό ἀποκαλύπτουν οἱ ὕμνοι του, οἱ ἀναρίθμητες Ἀκολουθίες πού ἔχει συνθέσει πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων εὐφραίνεται καὶ ἀγάλλεται καὶ ὁ ἴδιος, πρεσβεύοντας ὑπὲρ τῶν ἐπικαλουμένων τῇ χάρι καὶ τῇ βοήθειά του.

Ἡ πρόσφατη ἀναγραφή του στό Ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη καὶ τὴν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀποτελεῖ ἄλλη μία ἀπόδειξη ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ζῶσα καὶ ἀληθινή καὶ ἀναδεικνύει καὶ στίς ἡμέρες μας μέ τὴ χάρι τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἁγίους. Καὶ αὐτό θὰ πρέπει νὰ παρακινεῖ καὶ ἐμᾶς νὰ ζοῦμε τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ διὰ τῶν πρεσβειῶν τους, διὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ τοῦ νέου ὁσίου, τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Μικραγιαννανίτου, νὰ ἐπιδιώκουμε τὸν ἁγιασμό μας, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ συναντήσουμε καὶ νὰ δοῦμε τὸν Κύριό μας».